
XX-lecie "Państwa i Prawa"

Palestra 10/3-4(99-100), 106-107

1966

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

naruszenia praw pracownika — nie może być przedmiotem sporu ze stosunku pracy. W wypadkach bowiem wskazanych przepisami ustawy, na podstawie których organy związkowe kształtują bezpośrednio treść stosunku pracy, jego zawiązanie i rozwiązanie — uprawnienia tych organów stanowią przede wszystkim prawo pracownika, i to prawo podmiotowe.

Brak zgody rady zakładowej stanowi naruszenie zobowiązania wynikającego ze stosunku pracy, zgodnie z którym decyzja dotycząca rozwiązania stosunku pracy z pracownikiem ze skutkiem natychmiastowym powinna zapaść po uzgodnieniu z organami związkowymi, spór więc wynikły na tym tle jest sporem ze stosunku pracy mimo nieistnienia już tego stosunku. Stanowi on podstawę żądania przywrócenia do pracy i zasądzenia wynagrodzenia na zasadach określonych dekretem. Orzeczenie przywracające do pracy stanowi

źródło reaktywowania dawnego stosunku pracy.

Szkoda, że autor, poświęcając tyle miejsca analizie różnego rodzaju sporów, nie poruszył zagadnienia sporów powstających pomiędzy podmiotami stosunku pracy na tle przysługujących pracownikowi ulg w związku z nauką. Liczba tych sporów, brak określenia ich charakteru prawnego oraz wyliczające się trudności w ich rozstrzygnięciu niewątpliwie uzasadniały konieczność rozważenia tej problematyki.

Polecając pozycję zarówno teoretykom, jak i praktykom, należy przede wszystkim podkreślić wysoką wartość pracy ze względu na problemowe ujęcie zagadnień, śmiałość i samodzielność rozwiązań (niekiedy nawet wbrew stanowisku doktryny i orzecznictwa), co wszystko razem skłania do refleksyjnego odbioru pracy i toruje drogę nowym rozwiązaniom.

Maria Kawecka

XX-lecie „PAŃSTWA I PRAWA”

W marcu 1946 r. ukazał się pierwszy zeszyt „Państwa i Prawa”, czasopisma poświęconego omawianiu zagadnień teorii i praktyki ludowego prawodawstwa. Od tego czasu „Państwo i Prawo” niestrudzenie omawia na swoich łamach wszystkie zagadnienia najbardziej żywotne dla ustroju i społeczeństwa. Wszystkie przemiany świadomości społecznej, nadbudowy prawnej i życia gospodarczego znajdowały i znajdują odbicie w treści cennych i na wysokim poziomie pisanych publikacji. Wpływ postępowej myśli prawniczej głoszonej na łamach „Państwa i Prawa” jest ogromny. Każdy niemal prawnik nie jeden raz czerpał z tego dorobku przy rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych. Szczególnie duży dorobek „Państwa i Prawa” w dziedzinie myśli polityczno-państwowej wykorzystywany był wielokrotnie przez adwokatów przy rozwiązywaniu jej zagadnień wewnętrznych.

W związku z tak doniosłym jubileuszem Komitet Redakcyjny „Palestry” na posiedzeniu w dniu 21 marca br. postanowił przesłać do Redakcji „Państwa i Prawa” wyrazy uznania i życzenia. Redakcja przesłała życzenia treści następującej:

Radakcja „PAŃSTWA i PRAWA”
Warszawa
ul. Wiejska 12

Z okazji jubileuszu Komitet Redakcyjny „Palestry” przesyła Komitetowi Radakcyjnemu „Państwa i Prawa”, czołowego pisma prawniczego w Polsce, serdeczne życzenia dalszego rozwoju i sukcesów.

Za KOMITET REDAKCYJNY

Sekretarz Redakcji
Adw. Edm. Mazur

Naczelnny Redaktor
Adw. dr P. Aslanowicz

Członek Kolegium Redakcyjnego
Adw. Z. Częrski

NACZELNA RADA ADWOKACKA

A. Uchwały Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej

1. WŁĄCZENIE SIĘ ADWOKATURY DO AKCJI BUDOWY SZKÓŁ I INTERNATÓW

(uchwała Prezydium NRA z dnia 17 lutego 1966 r.).*

Wobec zlikwidowania z dniem 1 stycznia 1966 r. Społecznego Funduszu Odbudowy Stolicy oraz Społecznego Funduszu Budowy Szkół i utworzenia przez Ogólnopolski Komitet Frontu Jedności Narodu Społecznego Funduszu Budowy Szkół i Internatów Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej, w głębokim przekonaniu, że w akcji zbiórki na rzecz tego Funduszu — tak jak dotychczas we wszelkich akcjach społecznych — nie zabraknie również adwokatury, zwraca się do ogółu adwokatów, by kontynuowali na powyższy Fundusz wpłaty w wysokości 0,5 zarobków miesięcznych netto, począwszy od dnia 1 marca 1966 r.

2. W MYŚL ART. 95 UST. 1 I 3 USTAWY O USTROJU ADWOKATURY ADWOKAT NA WYMIENIONE W TYCH PRZEPISACH OKRESY TRACI PRAWO WYBIERALNOŚCI DO ORGANÓW ADWOKATURY TAKŻE WTEDY, GDY ZOSTAŁA MU WYMIERZONA KARA NAGANY LUB ZAWIESZENIA W CZYNNOŚCIACH NA PODSTAWIE PRZEPISÓW OBOWIĄZUJĄCYCH PRZED 1 STYCZNIĄ 1964 R.

PRZEZ ORGANY ADWOKATURY ROZUMIEĆ NALEŻY TAKŻE ORGANY ZESPOŁÓW ADWOKACKICH, A WIĘC I KIEROWNIKA ZESPOŁU (ZASTĘPCĘ KIEROWNIKA).

* Uwaga: W okresie od 1.I.1959 r. do 31.XII.1965 r. adwokatura wpłaciła na Społeczny Fundusz Budowy Szkół dla uczczenia tysiąclecia Państwa Polskiego około 7 milionów złotych.